Deutsches Kino | Liebe, D-Mark und Tod (Delft)

Activiteit van Duitsland Instituut Amsterdam
Datum: donderdag 14 december 2023 om 20:30 uur
Locatie: Filmhuis Lumen, Doelenplein 5, Delft
Informatie: Meer informatie (en aanvangstijd) op www.filmhuis-lumen.nl
Toegang: Normale toegangsprijs: €11,00 | diverse kortingsopties

Met de komst van Turkse gastarbeiders in de jaren 60 reist ook de Turkse popmuziek mee naar Duitsland en wordt daar, door de Duitsers zelf redelijk onopgemerkt, razend populair. De traditionele Turkse instrumenten blijven, maar de klanken en liedteksten veranderen in het nieuwe thuisland. Ze gaan vaak over de moeilijkheden die met het nieuwe leven gepaard gaan. Regisseur Cem Kaya legde dit minder bekende stuk Turks-Duitse cultuurgeschiedenis vast in een kleurrijke, indrukwekkende documentaire.

Van de bijna 81 miljoen Duitsers zijn tussen de drie en drieënhalf miljoen helemaal of gedeeltelijk van Turkse herkomst. Maar de muziek die de eerste generatie gastarbeiders in de jaren ’60 vanuit Turkije meenam, en die zich in de decennia daarna in het nieuwe thuisland ontwikkelde tot een volwaardige industrietak is voor velen in Duitsland totaal onbekend.

In de indrukwekkende en kleurrijke documentaire 'Liebe, D-Mark und Tod' laat regisseur Cem Kaya zien hoe die ontwikkeling verliep, en ook hoe die muziek de geschiedenis van de migratie zelf weerspiegelt. Aan de hand van een ongelofelijke hoeveelheid archiefmateriaal en interviews met Turkse muzikanten, zangers en andere betrokkenen volgt hij de muziek vanaf het begin, toen Turkse gastarbeiders voor het eerst als goedkope arbeidskrachten naar Duitsland werden gehaald. Waar ze niet echt welkom waren en moeilijk aansluiting kregen met de lokale bevolking. En waar ze troost vonden bij melancholische liedjes over eenzaamheid en heimwee naar familie en het moederland. “Ze bestelden arbeiders, en kregen mensen” zo klonk het in een van de liedjes, die in miljoenen werden verkocht maar die door de Duitsers zelf amper werden opgemerkt.

Kaya laat zien hoe die liedjes bij de volgende generatie veranderden in protestliederen over discriminatie en de vaak erbarmelijke omstandigheden waarin Turkse gastarbeiders moesten leven en werken. En hoe Turkse muziek uiteindelijk ook steeds meer Duitse jongeren aansprak en *salonfähig* werd. Ondanks de sociale ondertoon is de film allerminst verbitterd: er zijn ook vele concerten en uitbundige feesten te zien, waar de muziek getuigt van levensvreugde en zelfbewustzijn. Cem Kaya's film is een ritmisch en levendig verteld, filmisch naslagwerk over de Turkse muziek in Duitsland en tegelijk een portret van de Duitse samenleving gedurende een periode van bijna 70 jaar.

(DE 2022)

Lengte: 96 min.
Regie: Cem Kaya
Taal: Duits met Engelse ondertiteling

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: https://duitslandinstituut.nl/agenda/12411/deutsches-kino-liebe-d-mark-und-tod-delft